

69 ΠΑΒ. Συμμετοχολόγος
Χ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ

002
ΚΛΣ
ΣΤ2Α
997

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Ν. ΑΛΙΚΙΩΤΗΣ & ΥΙΟΙ
ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 6 - ΑΘΗΝΑΙ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΟΙΝΙΑΣ
ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ

9 69 1123

Χ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

τ. Δ/ντοῦ τοῦ Β' Πολυτεχνίου Προτύπου τῆς Μαρμαλείου Παιδ. Ἀκαδημίας

Βιβλιογραφία (γ)

ΤΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

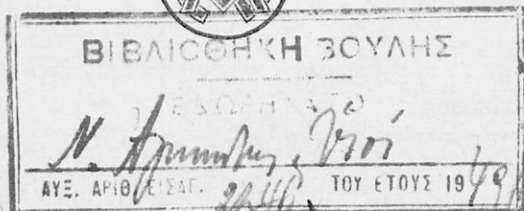
ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ

Με ἔγκρισιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Σύμφωνα με τὸ ἐπίσημο ἀναλυτικὸ πρόγραμμα καὶ με σύστασιν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας ὑπ' ἀριθ. 8953)24-2-1949

Α'. Β'. Γ'. Δ'. Ε'. ΣΤ'. Τάξεων

ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Ν. ΑΛΙΚΙΩΤΗΣ & ΥΙΟΙ
ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 6 - ΑΘΗΝΑΙ

002
ΚΛΣ
ΣΤ2Α
997

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. } Πρωτ. 1741|2047|723
 } Διεκπ. 1308|1310|566 Ἀθήνησι, 13 Σεβρίου 1932

Π ρ ο ς

Τὸν κ. Χαρίλαον Ἀθ. Δημητρακόπουλον

Ἐνταῦθα

Ἀπαντῶντες εἰς τὰς ἀπὸ 18 Ἰουλίου καὶ 9 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. αἰτήσεις ὑμῶν, δι' ὧν υπεβάλατε τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ πρὸς ἔγκρισιν τὰ ἐπὶ τέρη βιβλίων τῆς Σειρᾶς σας «Τὰ θρησκευτικὰ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου», ἧτοι: Α') Παλαιὰ Διαθήκη, Β') Καινὴ Διαθήκη, Γ') Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία, Δ') Λειτουργικὴ, Ε') Κατήχησις, ΣΤ') Εὐαγγελικαὶ Περικοπαί, καὶ Ζ') Ποιήματα—Προσευχαί, γνωρίζομεν ὑμῖν, Συνοδικῇ Διαγνώμῃ, ὅτι, παρακλήσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐξετάσας τὰ βιβλία ταῦτα ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος αὐτῆς Κύριος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ, ἀπεφάνθη, ὅτι οὐδὲν εὔρεν ἐν αὐτοῖς τὸ ἀπᾶλλον πρὸς τε τὰ δόγματα καὶ τὰ παραδόσεις τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας.

(Τ. Σ.) † Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιεραγματεὺς

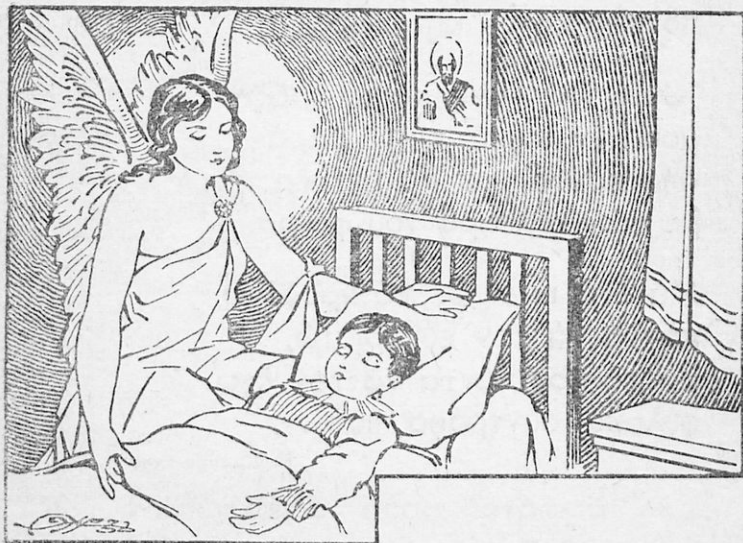
Ἀρχιμ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΡΟΥΜΠΛΗΝΗΣ

Ἀντιγραφή
X. Δημητρακόπουλος

Τὰ γνήσια ἀντιγραφα ἔχουν τὴν ὑπογραφήν τοῦ κ. X. Δημητρακοπούλου.

ΜΕΡΟΣ Α
ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΜΕ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ

Α', Β', Γ', Δ', Ε', ΣΤ' ΤΑΞΕΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΤΑΞΗ

1. Ὁ φύλακας Ἄγγελός μου

Μοῦ λέν, πῶς πάντα στό πλευρό μου
ἔχω ἓνα σύντροφο βοηθό,
τὸ φύλακα τὸν ἄγγελό μου,
ὅπου βρεθῶ κι ὅπου σταθῶ.

Αὐτός, μαζί μέ τή μαμά μου,
μέ προφυλάει ἀπ' τὰ κακά,
τή νύχτα ξαγρυπνάει σιμά μου,
μοῦ φέρνει ὄνειράτα γλυκά.

Μ' ἀγάπη θέλει νὰ μὲ βλέπη
 νᾶμαι καλὸ πάντα παιδί.
 Γι' αὐτὸ νὰ προσπαδῶ ἐγὼ πρέπει
 ποτὲ κακὸ νὰ μὴ μὲ ἰδῆ.

“Ὅταν δὰ κάνω καμιὰ πράξη
 μοῦ λέν, κακὴ, καμιὰ φορὰ
 ἀπὸ κοντὰ μου δὰ πετάξῃ
 μὲ τὰ κατάσπρα του φτερά.

Μὰ ἐγὼ πολὺ δὲ νὰ προσέχω
 πάντα νὰ τὸν εὐχαριστῶ,
 κοντὰ μου πάντα νὰ τὸν ἔχω
 φύλακα, σύντροφο πιστό.

Γ. Καμαρινάκης

2. Ὁ Χριστὸς καὶ τὰ παιδάκια

Χριστέ μου, πόσο τ' ἀγαποῦσες
 τὰ μικρὰ παιδιά!
 Τὰ δώπευες καὶ ταύλογοῦσες
 μὲ καλὴ καρδιά.

Καὶ τώρα κεῖ ψηλὰ μακριὰ τους
 δὲν τὰ λησμονᾶς.
 Μέσ' τῆ σκέψη εἶσαι κοντὰ τους
 πάντα τὰ πονᾶς.

*
 * *

3. Ἡ Αὐγή

Τὸ σκοτάδι πάει
ἔφτασ' ἢ αὐγή
καί λαμποκοπάει
οὐρανός καὶ γῆ.

Μύρ' ἀπ' τ' ἄνθη στάζει
φῶς τὰ πλημμυρεῖ
τὸ Θεὸ δοξάζει,
ὅποιος τὰ δωρεῖ.

*
* *

4. Προσευχὴ (1)

Μήπως ξέρεις πόσα ἀστράκια
λάμπουνε στὸν Οὐρανό;
Πόσα τάχα συννεφάκια
φτάνουν πίσω ἀπ' τὸ βουνό;

Μόνον ὁ καλὸς Θεούλης
Ὅλα τάχει μετρημένα
Στὸ γαλάζιο θόλο ἐπάνω
δὲν τοῦ λείπει μήτε κι ἓνα!

Μήπως ξέρεις πόσα ἄρνάκια
βόσκουν πάνω στὴν ξηρά;

1) Κατάλληλη γιὰ τὴν Α'. Β'. καὶ Γ'. τάξη.

Πόσα πρόσχαρα ψαράκια
κολυμπούν μέσ' στα νερά;

Μόνον ό καλός Θεούλης
όλα τάχει μετρημένα,
Στό γιαλό, εΐτε στέν κάμπο.
Δέν τουΐ λείπει μήτε κι ένα!

Πόσα τάχα εΐναι παιδάκια,
πού πρωΐ - πρωΐ ξυπνοΐν
καΐ σταυρώνουν τὰ χεράκια
τό Θεό δοξολογοΐν;

Μόνον ό καλός Θεούλης
τὰ γνωρίζει ένα πρὸς ένα
καΐ κανένα δέν ξεχνάει,
όλα τάχει εύλογημένα!

Μαρία Έδελατάϊν

7. Προσοχή — Προσευχή

Παιδιά μου, προσοχή!
δ' άρχΐση ή προσευχή!
Σταυρῶστε τὰ χεράκια,
ύψῶστε τήνψυχή,
κι άπ' τό Θεό μικράκια
ζητήστε μιάν εύχή.

Παιδιά μου, προσοχή!
 δ' αρχίση ή προσευχή!
 Καθένας ἄς ζητήση,
 ὅ,τι ή καρδιά ποδεῖ
 κι Αὐτός δά εὐχαριστήση
 κάθε καλό παιδί.

*
 * *

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΑΞΗ

β. Ὁ Χριστός και τὰ παιδάκια

Τήν ἀγάπη Σου τήν τόση,
 σάν κατέβηκες στή γῆ,
 στά μικρά τήν εἶχες δώσει,
 Σύ, Χριστέ μου, Ὁδηγητή.

Δέν τήν πῆρες πίσω πάλι
 σάν ἐγύρισες ψηλά...
 Μένει ή ἀγάπη Σου μεγάλη
 στά παιδάκια τὰ καλά.

*
 * *

6. Προσευχή

Δέ λησμονῶ μέ τὸ σταυρό μου,
 πού κάνω βράδου καί πρωί,
 τήν προσευχή μου στό Θεό μου,
 πού μοῦ χαρίζει τή ζωή.

Μεγάλη ἡ χάρη Του μεγάλη!
 Γι' αὐτό συνήθισα κι ἐγώ,
 πρὶν ἀπό κάθε πράξη μου ἄλλη,
 πιστά νά Τόν δοξολογῶ!

Ι. Μωραΐτης

8. Προσευχή

Τὸ πρωί μόλις ξυπνήσω,
 μέσ' τή μέρα τή χρυσῆ,
 νιώθω πάντα τή σκιά Σου
 Καί Σοῦ ὑψώνω προσευχή.

Σάν θά βρῶ μιὰ δυσκολία
 στή δουλειά τή σχολική,
 νιώθω τή βοήθειά Σου
 καί Σοῦ ὑψώνω προσευχή.

Μέσ' τή σκοτεινιά τῆς νύχτας,
 σάν ὁ ἥλιος πιά χαθῆ,
 νιώθω ἐδῶ τή συντροφιά Σου
 καί Σοῦ ὑψώνω προσευχή.

Μαρία Ἐδελσπρίν

9. Τὸ Σήμαντρο

Σηκωθῆτε πιά παιδιά!
φτάνει ἡ ὥρα γιὰ δουλειά·
κι' ὁ Θεὸς μᾶς προσκαλεῖ
Νά! τὸ σήμαντρο λαλεῖ!

Πάλι σήμαντρο σημαίνει!
καὶ τὸ γεῦμα περιμένει·
ὁ Θεὸς εὐλογημένος,
σὰ γονιὸς ἀγαπημένος.

Κι' ἄμα βράδυ πλησιάζη
πάλι σήμαντρο μᾶς κράζει!
τοῦ Θεοῦ ἡ γλυκειὰ φωνή!
Καὶ καθέννας Τὸν ὑμνεῖ.

Διασκευὴ

10. Προσευχὴ

Ὅταν, Θεούλη μου, ξυπνῶ,
πάντα Ἐσένα εὐγνωμονῶ,
γιατὶ φύλαξες γερούς,
τοὺς γονιούς μου τοὺς καλοὺς.

Κι' ὅταν τὸ μάθημ' ἀρχινᾷ,
Θεέ μου, στέλνε μου ξανὰ
τὴν βοήθεια τὴν τρανὴ
γιὰ δουλειὰ καὶ προκοπή.

Τοὺς δασκάλους π' ἀγαπῶ
κάνε νὰ μὴν τοὺς λυπῶ,
π' ὅλη μέρα πολεμοῦν
γιὰ νὰ μᾶς καλοδηγοῦν.

Στοὺς ἀρρώστους στέλνε γειά'
στοὺς φτωχοὺς παρηγοριά.
Χάριζε καλὴ καρδιά
σ' ὅλα τὰ μικρὰ παιδιὰ.

Μαρία Ἐδελστάϊν

11. Μεγάλη Ἑβδομάδα

Πάνε δυὸ χιλιάδες χρόνια,
μιὰ βδομάδα, σὰν κι Αὐτή,
τὸν καλὸ μας τὸ Χριστοῦλη
ἔσταυρῶσαν οἱ κακοί!

Κι ὁ Χριστός, μὲ καλωσύνη.
μὲ συμπόνια συγχωρεῖ! . . .
Γιὰ κακοὺς, Καλὸς μ' ἀγάπη,
τὸ Θεὸ παρακαλεῖ.

Μαρία Ἐδελστάϊν

12. Πάσχα

Ἦρθε πάλι ἡ Πασχαλιά!
Φέρνει ἀγάπη καὶ φιλιὰ,
φέρνει αὐγά, φέρνει κι ἄρνι,
Χριστὸς Ἀνέστη! Χριστιανοί!

Τί φορέματα καλά!
 Τί γλυκίσματα πολλά!
 Τί τραγούδια, τί φωνή!
 Χριστός Ἄνέστη! Χριστιανοί!

Νά, τὰ κόκκινα τ' αὐγά!
 Παπαρούνες - Πασχαλιά!
 κουλουράκια καὶ ἄρνι!
 Χριστός Ἄνέστη! Χριστιανοί!

Διασκευή

ΤΡΙΤΗ ΤΑΞΗ

13. Ἡ Δημιουργία

Σ' ἕξι μέρες ὁ Θεὸς
 ἔπλασε τὸν κόσμον ὅλο·
 θάλασσα μὰ καὶ στεριά
 κι' ὅλο τ' οὐρανοῦ τὸ δόλο!

Τὰ ψαράκια στὰ νερά·
 τὰ πουλάκια στὸν ἀέρα·
 τὰ λουλούδια στοὺς ἀγρούς·
 καὶ τὰ ζῶα πέρα ὡς πέρα.

Καὶ τὴν ἕκτη μέρα πιά
 λίγο χῶμα παίρνει ἑστάδη!

κι ἀπαράλλαχτους μ' Αὐτόν
τὸν Ἄδὰμ, τὴν Εὐὰ πλάθει.

Τὴν ἐβδόμη ἀπ' τὸ πρωὶ
ἀναπαύτηκε· Σαββάτο,
καὶ ἐμεῖς τὴν Κυριακὴν
Τὸν μιμούμεθα στὴ γῆ κάτω.

* *
* *

14. Δόξα στὸ Θεὸ

Βουνά, ποτάμια, δάση,
τὸν Ἅγιον Ὁδηγὸ,
γιὰ πάντα ἔχουν δοξάσει
Τὸν ἔχουνε Δημιουργό!

Ὁ ἥλιος, τὸ φεγγάρι
στὸ δεῖο Ὁδηγὸ,
χρωστοῦνε κάθε χάρη,
Τὸν ἔχουνε Δημιουργό!

Κάθε ἄνθρωπος δῶ κάτω
στὴ γῆ, καθὼς κι' ἐγώ,
ἀκούει τὸ δέλημά Του,
Δοξάζει τὸ Δημιουργό!

* *
* *

15. Στή Παναγία

Δός μου, Δέσποινα Μαρία,
δός μου τή βοήθειά Σου,
Σύ, γλυκειά μου Παναγία,
μή μ' αφήνεις μακριά Σου!

Στό σχολείο φώτισέ με,
χάρισέ μου τήν υγεία,
στό καλό ὁδήγησέ με,
Σύ, γλυκειά μου Παναγία!

Τή χαρά, τήν εὐτυχία,
προκοπή, φώτιση, δός μου!
Στή δουλειά τήν προθυμία
σ' ὅλα τὰ παιδιὰ τοῦ κόσμου.

Διασκευή

16. Ἡ ζωγραφιὰ τοῦ παιδιοῦ

— Κοίτα, μάνα, μιὰ μεγάλη,
μιὰ πανώρια ζωγραφιά!
Ὁ Χριστούλης μας προβάλλει
στῆς Μαρᾶς τὴν ἀγκαλιά!

— «Γιὰ νὰ σώση ὅλη τὴν πλάση,
δῶ κατέβηκε στὴ Γῆ!
Ποιὸς πιστὸς δὲ δά δοξάση
τὴ μεγάλη Του ψυχὴ;».

— Δές, μανούλα, πῶς κοιτάζει!...
τί χαρούμενη ματιά!
Χίλια λές καλὰ μᾶς τάζει,
σ' ὅλα τὰ μικρὰ παιδιά!

—« Ποιό παιδί δέ ν' ἀμελήση
 ὅ,τι λέει Αὐτός νά κάνη;
 Ποιό παιδί δέ νά τολμήση
 τὸ Χριστούλη νά πικράνη; »

*
 * *

17. Πάσχα

Νά! ὁ Ἀπρίλης πιά σιμώνει!
 λάμπουν γάργαρα νερά,
 χόρτο πράσινο φυτρώνει
 ὅλα δείχνουν τὴ χαρά!

Μήτε κρύο, μήτε ζέστη!
 Ὡρα χρόνου ζηλευτή
 καὶ μαζί «**Χριστὸς Ἀνέστη!**»
 Νά ἡ μεγάλη μας γιορτή!

Κόψετ' ἄνθη μυρωμένα,
 δόστε - πάρετε φιλιά·
 πάντα εἶναι ταιριασμένα
 "**Ἀνοιξη καὶ Πασχαλιά.**

Διασκευὴ

18. Πάσχα στὸ χωριὸ

Νύχτα βαδειά! μὰ τοῦ χωριοῦ
 γεμάτη ἡ ἐκκλησία.
 Ἐξω τὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ
 μέσα φωτοχυσία.

Χριστός 'Ανέστη! μέ φωνή
κράζει ὁ παπὰς μεγάλη
Χριστός 'Ανέστη! Χριστιανοί,
ὅλος ὁ κόσμος ψάλλει.

Στὴν πόλη πέφτουν κανονιές,
ἔδῳ καμπάνας χτύποι!
"ὦ! τί στιγμές αὐτές γλυκειές!
Πῶς φεύγει κάθε λύπη!

Κι ἀρχίζει τώρα νὰ φωτᾶ
κι ὅλοι γοργὰ πηγαίνουν
ἐκεῖ, π' αὐγὰ κι ἀρνιὰ ψητὰ
στρωμένα τοὺς προσμένουν...

N. I. Χαντζηδάκης (διασκευή)

19. Χριστός 'Ανέστη

Στὴν ὀμορφιὰ τῆς νύχτας
φέγγουνε μέ χαρὰ
στὸν οὐρανὸ τ' ἀστέρισ
καντήλια λαμπερά!

Γλυκὰ - γλυκὰ οἱ καμπάνες,
μέ ἦχο μαγικό,
ἀντιλαλοῦν καὶ λένε
τὸ δεῖο μυστικό.

Κόκκινες παπαροῦνες
φυτρώσανε γοργὰ

ἐπάνω στό λιβάδια
σάν πασχαλιᾶς αὐγά!

Καί σάν τραγούδι χαρωπό,
στόν πιό μελωδικό σκοπό,
ἢ πλάση ὄλη, ἰδές τη,
λέει τό **Χριστός Ἀνέστη!**

Χριστός, Χριστός Ἀνέστη!
ἦρθε ἡ πασχαλιά!
Ἀνδίσαν τὰ λουλούδια,
λαλοῦνε τὰ πουλιά.

Ὁ ἥλιος, χρυσαφένιος,
στέλνει παντοῦ φιλιά!
Καί τὰ χελιδονάκια
ξανάρθαν στή φωλιά.

Κι αὐτὰ Χριστός Ἀνέστη
λέν, μέ τρελλή φωνή!
Κι ἀντιλαλοῦν οἱ δρόμοι
γελοῦν οἱ Οὐρανοί!

Σύλβιος

20. *Εἶναι Θεός*

Εἶναι Θεός! Αὐτός σκορπᾶ
τόν ἥλιο, πού τή γῆ δερμαίνει
καί προστατεύει κι ἀγαπᾶ
ὀλόκληρη τήν οἰκουμένη.

Χ. Δημητρακοπούλου, « Προσευχές καὶ Ποιήματα » "Ἐκδοσις Νέα 2

Εἶναι Θεός! Μᾶς ὁδηγεῖ
καὶ μᾶς διδάσκει αὐτά, πού πρέπει
καὶ ρίχνει μιὰ ματιὰ στὴ γῆ
κι ὅλες τὶς πράξεις μας τὶς βλέπει.

Εἶναι Θεός! Κάθε πρωὶ
μᾶς στέλλει μιὰ καινούργια μέρα.
Αὐτὸς μᾶς δίνει τὴ ζωὴ.
Αὐτὸς μᾶς δίνει τὴ μητέρα.

Ι. Πολέμης

ΤΑΤΑΡΤΗ ΤΑΞΗ

21. Οἱ ἐντολὲς τοῦ Χριστοῦ

Τὸ Θεό, δημιουργό μας,
Πού γιὰ μᾶς πονεῖ πολὺ,
Ν' ἀγαπᾶμε, μᾶς προστάζει.
Πρώτη τοῦ Χριστοῦ ἐντολή.

Τῆς καρδιᾶς μας τὴν ἀγάπη,
τὴν κρυμμένη, τὴν πολλή,
στοὺς φτωχοὺς νὰ τὴ σκορποῦμε
λέει μιὰ ἄλλη ἐντολή.

*
* *

22. *Οἱ τρεῖς μάγοι μετὰ τὰ δῶρα (1)*

“Ολοι.—Εἴμαστ’ οἱ τρεῖς μάγοι, ἑμεῖς,
τῆς βαθειᾶς Ἀνατολῆς!
Τὸ Χριστὸ ζητοῦμε τώρα,
Γέροι, ὄδοιπόροι, τρεῖς.

Χρυσαστέρι λαμπερό,
Ἄστρο δεῖτο μαγικό,
Δεῖξε μας γοργὰ τὸ δρόμο!
Σέναν ἔχοιμ’ ὁδηγό.

Α΄. Μάγος—Ὀδήγησέ με ἄστέρι ἐκεῖ,
ποῦ τὸ βρέφος κατοικεῖ!
Νὰ χρυσὸ γιὰ νὰ σέ στέψω.
τί τιμὴ βασιλική!

“Ολοι.—Εἴμαστ’ οἱ τρεῖς μάγοι, ἑμεῖς,
τῆς βαθειᾶς Ἀνατολῆς!
τὸ Χριστὸ ζητοῦμε τώρα,
Γέροι, ὄδοιπόροι, τρεῖς.

Β΄. Μάγος.—Τὸ στερνὸ ἀνθρώπινο μῦρο,
σμύρνα, τοῦ προσφέρω ἐγώ!
πὼς εἶναι θνητὸς θυμίζει
Στὸ μέγαν Ἀρχηγό.

“Ολοι.—Εἴμαστ’ οἱ τρεῖς μάγοι, ἑμεῖς,
τῆς βαθειᾶς Ἀνατολῆς!

(1) Κατάλληλο καὶ γιὰ τὰς τάξεις Α΄, Β΄, καὶ Γ΄.

τὸ Χριστό ζητοῦμε τώρα,
Γέροι, ὄδοιπόροι, τρεῖς.

Γ'. Μάγος.—Στὸ μεγάλο βασιλιά μου,
τὸν Πανάγιον Ὁδηγό,
τὴ δεότητα θυμίζει
τὸ **λιθάνι**, πούχω ἐγώ.

Ὅλοι.—Εἴμαστ' οἱ τρεῖς μάγοι, ἐμεῖς
τῆς βαδειᾶς Ἀνατολῆς!
τὸ Χριστό ζητοῦμε τώρα,
Γέροι, ὄδοιπόροι, τρεῖς.

Μαγία Ἑδελοταῖν

23. Χριστούγεννα

Χτυπάει γοργὰ ἡ καμπάνα τοῦ χωριοῦ!
χτυπάει μέ θεία χάρη!
εἶναι τὸ βράδυ, πού γεννήθηκε ὁ Χριστός
στῆς πάχνης τὸ χρυσόξερο χορτάρι.

Γλυκὰ τὸ θυμιατὸ μοσχοβολάει!

κι' ἀκούγεται ἡ φωνὴ τοῦ γέρου ψάλτη
καί στ' Οὐρανοῦ τὸ δόλο, κεῖ ψηλά,
δωρῶ ἀκοίμητο νὰ στέκη ἓνα μάτι!

Εἶναι τὸ μάτι τοῦ καλοῦ Θεοῦ,

πού ὅλ' ἀπὸ τὸ δρόνο Του τὰ βλέπει!

Εἶναι τὸ μάτι τοῦ Πατέρα τοῦ Χριστοῦ,
πού σήμερα τὴ γῆ μας τέρπει!

Τρ. Π....δα

24. Χριστούγεννα

Ἡ φύση σήμερα φορεῖ
κι αὐτὴ τὸ γιορτινὸ της,
θέλοντας νὰ ὑποδεχτῆ
τὸν Ὑψιστο Θεό της.

Καὶ ὁ Θεὸς ἔχει χαρὰ,
γεννιέται τὸ Παιδί Του!
κι εἶν' ὅλα γύρω χαρωπά
γι' αὐτὴ τὴ Γέννησή Του.

Ἐνα **ἀστέρι** ὀλόλαμπρο,
ἀπ' τ' ἄλλα ξεχωρίζει!
στὸν οὐρανὸ μας φάνηκε
καὶ τ' ἄπειρο ξεσχίζει!

Ἀστέρι, ὅπου φώτισε
ἁμαρτωλοὺς κοπάδια!
ἀστέρι, ὅπου ἔλαμψε
στὰ πιὸ παχειὰ σκοτάδια!

Ἀστέρι, ὅπου ἔστειλε
καὶ στίς ψυχές ἐκεῖνες,
πού ζοῦν μέσα στὴν κόλαση,
τίς λαμπερές του ἀχτίδες!

Τί νάταν τάχα τ' ἄστρο αὐτό;
Τί θέλει ν' ἀναγγείλη;

Γιατ' ἦταν τόσο λαμπερό ;
 καὶ ποιός νὰ τόχε στείλει ;
 Τοὺς μάγους τῆς Ἀνατολῆς
 ἐδάμπωσε τ' ἀστέρι !
 καὶ τοὺς ἐπῆρε ἀπὸ κεῖ
 στὸ στάβλο νὰ τοὺς φέρη.

Μέσ' σ' ἓνα σταῦλο ταπεινό !
 σ' ἀχέρινο ντιβάνι
 κι οἱ τρεῖς προσφέρουν στὸ Θεό
σμύρνα, χρυσό, λιβάνι.

Σὰν σήμερ' ἀνοιξε γιὰ μᾶς
 διάπλατα ὁ δρόμος
 τῆς εὐτυχίας καὶ χαρᾶς
 καὶ δάφτηκε ὁ πόνος !

Σὰν σήμερα γεννήθηκες
 Ἄνθρωπος καὶ **Θεός** μας !
 καὶ εἶσαι πιά μὲς τῆ ζωῆ,
 Ἐσὺ ὁ **Ὁδηγός** μας !

Α. Δεληγιάννη

26. *Εὐαγγελισμός* (1)

Στά πολὺ παλιὰ τὰ χρόνια,
 ὁ Χριστὸς πρὶν γεννηθῆ,
 στὴν ἐκκλησία ἢ Παναγία
 ἐπῆγε νὰ προσευχηθῆ.

(Κατάλληλο καὶ γιὰ τὶς Α' Β' καὶ Γ' τάξεις)

Ξάφνου ἐφάνηκε μπροστά της
 ἄγγελος ἕνας λαμπερός,
 ὅπου βαστοῦσε ὀλάσπρο κρίνο
 καὶ ἐσκορποῦσε γύρω φῶς.

Τρομαγμένη ἡ Παναγίτσα!
 πέφτει εὐθύς γονατιστή.
 Καὶ δαμπώνει ἀπὸ τὸ φῶς του
 καὶ τὰ μάτια της τὰ κλεῖ.

Μὴ φοβᾶσαι! τῆς μιλάει,
 ἐδῶ μ' ἔστειλε ὁ Θεός!
 πάντα Ἐκεῖνος σ' εὐλογαίει,
 καὶ σοῦ εἶναι βοηθός!

Ἄκουσε τὸ θέλημά Του,
 τὸ τρανὸ καὶ δαυμαστό·
 ἕνας χρόνος πρὶν περάση
 δὰ γεννήσης τὸ Χριστό!

Μόλις εἶπε αὐτὰ τὰ λόγια
 χάθηκε στὸν Οὐρανό.
 Κι' ἡ καλή μας Παναγίτσα
 φχαριστάει τὸ Θεό.

Μαρία Ἐδελοταίν

27. Τὰ Πάθη τοῦ Χριστοῦ

Τοῦ Χριστοῦ τὰ **πάθη** ἀρχίζουν!
κλάψετε ἀπὸ καρδιά!
τέτοιες μέρες μᾶς θυμίζουν
πάλι τὰ παλιά.

Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι,
κι ἄρχοντες πολὺ κακοί,
κόσμο κάνετε καὶ κλαίει
πάντα πιὸ πολὺ!

Μαρία Ἐδελοτάιν

28. Χριστὸς Ἀνέστη

Φτάν' ἡ ὥρα τῆς χαρᾶς!
ἦρθε ἡμέρα τῆς Λαμπρῆς!
π' **ἀναστήθηκε** γιὰ μᾶς
ὁ Χριστὸς ὁ Λυτρωτής.

Δίνει ὑπόσχεση χαρᾶς
στοὺς λαοὺς, σ' ὅλη τὴ Γῆ.
Δίνει χάρη καὶ σ' ἐμᾶς
γιὰ τὴ μέλλουσα ζωὴ!

Ἐπικράθη ὁ Σατανᾶς
καὶ σωθήκαμεν ἐμεῖς
Νά! τί χάρισε σ' ἐμᾶς
ὁ Χριστὸς ὁ λυτρωτής!

*
* *

29. Προσευχή στην Παναγία

ὦ, Παναγιά, λυπήσου, πού εἶμαι μόνο
καί σώσε ἀπό τὸ χόρο τῆ μαμὰ μου!
Σύ! πού μπορεῖς νὰ γιάνης κάθε πόνο.

Θέ νὰ μοιράσω στὰ φτωχόπαιδα ὅ,τι κλείνω
στό βάδος τοῦ πηλίνου κουμπάρᾶ μου
καί τὸ ψωμί τοῦ δειλινοῦ μου δὰ τοὺς δίνω!

Γιὰ Σέ, πούναι μεγάλο τ' ὄνομά Σου!
τοῦ κάμπου δὰ μαζεύω τὰ λουλούδια
καί δὰ τὰ φέρνω τῆ γιορτῆ στό 'κόνισμά σου!

Σύ, Παναγιά μου, ζῆς μέ τῆ γαλήνη
τριγυρισμένη ἀπ' ὅλα τ' ἀγγελούδια!
Μὰ ἐγὼ εἶμαι μόνο κι' ἔχω μόνο ἐκείνη.

Διασκευή Ρ. Μπούμη
ἀπὸ τὸ Ἰταλικὸ «Modesta Bodini»

ΠΕΜΠΤΗ ΤΑΞΗ

30. Ἡ Καμπάνα

Καμπάνα, πού χαρούμενα σημαίνεις,
καμπάνα, πού σημαίνεις θλιβερά!
Φωνὴ τῆς μαύρης γῆς, πού ἀνεβαίνεις
στὰ γαλανὰ οὐράνια μέ χαρά!

Ἐσὺ τὸ μαῦρο θάνατο σημαίνεις,
μ' ἄργὸ παραπονιάρικο ἀκοπὸ!
Σύ, πάλι τὴν Ἀνάσταση τοῦ Πλάστη
τῆ διαλαεῖς μέ ἦχο χαρωπὸ!

Τῆς νύχτας πρὶν διαλύσουε τὰ σκότη
 γλυκὰ γλυκὰ τῆ μέρα χαιρετᾶς!
 Κι' ὅταν ὁ ἥλιος κουρασμένος γέρνη
 ἐσὺ, ἄργα τῆ δύση του χτυπᾶς.

Φ . . . φ

31. Σαββατόβραδο

Γλυκειὰ εἶν' ἀπόψε ἡ βραδιά, κ' ἡ φύση ἡσυχάζει
 Κανέναν ἤχο δὲν ἀκοῦς, μηδὲ βοσκοῦ φλογέρα,
 μηδὲ κελάδημα πουλιῦ ἢ βέλασμα προβάτου,
 μηδὲ στὰ φύλλα δὲν ἀκοῦς τὸ χαιτῖδεμα τ' ἀγέρα.
 Ἄπανεμιὰ καὶ σιωπὴ βαθεῖα. . .

Νά, ἡ καμπάνα!

ἄχολογεῖ ἀπὸ μακρὰ στὸν ἡσυχον ἄερα.
 Ἄπόψε Σαββατόβραδο, κι ἀπὸ τὴν ἐκκλησία
 σημαίνει γιὰ τὴν αὐριανὴν ἡμέρα ἡ καμπάνα.
 ὦ, χωρικοί, σφογγίσετε ἀπὸ τὸ μέτωπό σας,
 τὸν ἴδρωτα, ποῦ ἁγίασεν ἕξ ἡμερῶν σας κόπος.

Αὐριον εἶναι Κυριακή, χαρᾶς κι ἀγάπης μέρα
 Εὐτυχισμένοι χωρικοί, πλαγιάστε, κοιμηθῆτε,
 καὶ θάρδουν ὄνειρα γλυκὰ στὸν ἡσυχό σας ὕπνο!
 Καὶ αὐριο πολὺ πρῶι καλόκαρδοι, ἀδῶσι,
 μὲ τὴ γυναίκα στὸ πλευρό, τὸ τέκνο στὴν ἀγκάλη,
 πηγαίνετε στὴν ἐκκλησία γιὰ νὰ λειτουργηθῆτε.

Δ. Βικέλας

32. Κυριακὴ

Μόλις ἔλαμπαν τὰ κάλλη τῆς αὐγῆς τερπνά,
 τὰ παιδάκια ἡ μητέρα τρέχει καὶ ξυπνᾶ.

Ἔ, παιδιά, καιρός, ξυπνάτε! Εἶναι **Κυριακή!**
 Ἡ καμπάνα μᾶς φωνάζει, τὴν ἀκούτε κεῖ;
 — Τώρα ἀμέσως, μητερίτσα, λένε μὲ χαρὰ
 καὶ πηδοῦν ἀπ' τὸ κρεβάτι ὅλα ζωηρά!

Ἡ μητέρα μὲ δροσάτο τάπλυε νερό,
 τὰ μαλλάκια τους μὲ χτένι χώρισε ἀργυρό.
 Τ' ἄλλαξε σιδερωμένα ρούχα γιορτερὰ,
 κι ἔλαμπαν, σὰν ἀγγελούδια κι ἦταν μιὰ χαρὰ!
 Τώρα νά, στὸ πεζοδρόμι τὰ παιδιά, κι αὐτὴ,
 τὸ μικρὸ της ἀπ' τὸ χέρι τρυφερὰ κρατεῖ.

Φρόνιμα στὴν ἐκκλησίᾳ στέκουν τὰ παιδιά
 καὶ τὴ λειτουργίᾳ ἀκοῦνε μ' ἀνοιχτὴ καρδιά.
 Φῶς καὶ μέσσο, φῶς κι ἀπέξω. Πάλι νά, μαζί
 στὸ σπιτάκι ἢ συνοδείᾳ ἔρχεται πεζή.
 Σ' ὅλη χύθηκε τὴ στράτα μόσκοις θαυμαστὸς
 καὶ ἀόρατος μαζί! τους ἔρχεται ὁ Χριστός.

Ἡλ. Τανταλλίδης

33. ᾠσμα πρωινὸ

Μ' ἄσπρα προβαίνει ἄνθη ἢ αὐγὴ
 κ' εὖοσμα ραίνει ρόδα στὴ γῆ.
 Κέθε λουλούδι τώρα ξυπνᾶ,
 κάθ' ἀηδονάκι ψάλλει τερπνά.

Εὐθυμὴ τώρα κάθε ψυχὴ
 στέλνει στὸν Πλάστη μιὰ προσευχή.
 Εὐθυμο πλάσμα κ' ἐγὼ ξυπνῶ
 καὶ μ' ἓνα ᾠσμα Τὸν ἔξιμνῶ.

33. Ἡ Ἐλεημοσύνη

(ἀπόσπασμα)

Ὁ φτωχὸς μὲ καταφρόνια
 Λαχταροῦσε μέσ' τὸ κρῦο!
 Σέρνει τ' ἄχαρα τὰ χρόνια,
 ἕνα βλέποντας σημεῖο
 πάντα μπρὸς του... τὸ ψωμί!

ὦ! χαρὰ του, σ' ὅποιον ἔχει
 δυὸ ψωμιὰ καὶ δίνει τό 'να!
 Θέλ' ἢ Δέσποινα τὸν βρέχει
 στοῦ θανάτου τὸν ἀγώνα,
 Μὲ τὸ δάκρυ τοῦ φτωχοῦ.

Τὴν καλύβη καὶ τὸ θρόνο
 πῶς ἢ τύχη παίρνει - δίνει
 δὲν τό ξέρω· ξέρω μόνο,
 π' ὅποιος κάνει ἐλεημοσύνη
 φίλος εἶναι τοῦ Θεοῦ.

Γ. Μαρτινέλης

ΕΚΤΗ ΤΑΞΗ

35. Προσευχὴ στὸ Θεὸ

Μὲ κάθε πλάσμα Σου κ' ἐγώ
 στοῦ σύμπαντος τὴν ἐκκλησία,
 Πλάστη μου, Σὲ δοξολογῶ
 καὶ Σοῦ ζητῶ τὴν προστασία!

Μόλις ξυπνήσω τὸ πρωὶ
 καὶ πρὶν νὰ πῶ τὴν προσευχή μου,
 Θεέ, ποὺ δίνεις τὴ ζωή,
 Σὲ νιώθω μέσα στὴν ψυχὴ μου!

Σάν τή μελέτη μου ἀρχινῶ,
 τήν πανσοφία Σου μαθαίνω !
 Θεέ μου, πνεῦμα φωτεινό,
 μέ Σέ τίς γνώσεις μου πληθαίνω!

Στή λύπη μου καί στή χαρά
 παντοτεινά μέ συντροφεύεις !
 Πανάγαθε, καμιὰ φορά
 στή δέησή μου δέν κωφεύεις !

Γι' αὐτό, σάν πλάσμα σου κ' ἐγώ,
 τήν καλωσύνη Σου θαυμάζω !
 καί Πάνσοφο Δημιουργό,
 Θεό, **Πατέρα**, Σ' ὀνομάζω !

Ἰ. Πολέμης

36. Στὸν Πλάστη

Τῶν πουλιῶν τὰ τραγούδια
 τὰ δροσάτα λουλούδια,
 κάθε τι, πού στήν πλάση
 μέ σοφία ἔχεις φτιάσει
 Σέ ὕμνεϊ, Σέ δοξάζει !

Εἶσαι, Σύ, ὁ πατέρας,
 μέ στοργή μιᾶς μητέρας
 μᾶς θωρεῖς, μᾶς κυκλώνεις,
 τήν ἀγάπη Σου ἀπλώνεις
 καί στὰ πιό ταπεινά !

Εἶσαι ἡ μόνη Ἀλήθεια !
 Κι ὅσο μέσα στὰ στήθια,

μιὰ πνοή δὰ μοῦ μένη,
γιατ' Ἐσένα δὰ βγαίνη
μιὰ δερμὴ προσευχή.

Ι. Α. (φοιτητῆς)

37. Ἐσπερινὸς

Στὸ ρημαγμένο παρεκκλήσι
τῆς ἀνοιξης τὸ Θεῖο κοντύλι,
εἰκόνες ἔχει ζωγραφίσει,
μὲ τ' ἀγριολούλουδα τ' Ἀπρίλη.

Ὁ ἥλιος, γέρνοντας στὴ Δύση,
μπροστὰ στοῦ Ἱεροῦ τὴν πύλη
μπαίνει δειλὰ νὰ προσκυνήσει,
κι' ἀνάφτει ὑπέρλαμπρο καντήλι.

Σκορπάει γλυκειὰ μοσχοβολιά
δάφνη στὸν τοῖχο ριζωμένη,
θυμίαμα, πού καίει ἡ Πίστη.

Καὶ μιὰ χελιδονοφωλιά,
ψηλὰ στὸ νάρθηκα χτισμένη,
ψάλλει τὸ **Δόξα ἐν Ὑψίστοις!**

Γ. Δροσίνης

38. Ἡ καμπάνα τοῦ χωριοῦ

Χτυπᾶς! καὶ τῶν περιστεριῶν τὸ κάτασπρο κοπάδι
ξαλαγιασμένο ἀψήλωσε στὸ γαλανὸ τὸ βράδυ.

Ἡ σιδερένια σου φωνὴ ἀπ' τὸ καμπαναριὸ
ὄλη τὴν ἱστορία του τὴν εἶπε στὸ χωριό.

Μὲ σὲ οἱ ζευγάδες τὴν αὐγὴ τὰ βόδια τους κεντροῦν
καὶ σὲ δὲ πρῶτακούσουνε τὸ βράδυ, σὰ γυρνοῦν.

Μὲ τὴ φωνή σου σταματᾷ ἡ κόρη τὸν ἀργαλειὸ
καὶ τὸ παιδάκι γελαστὸ γυρίζει ἀπ' τὸ σχολειὸ.

Ὁ δουλευτῆς τ' ἀλέτρι του στὸ χῶμα παρατᾷ
καὶ τὸ σταυρὸ του κάνοντας ἀπάνω σου κοιτᾷ !

Ἐσὺ ἴσαι τοῦ μικροῦ χωριοῦ τὸ στόμα τὸ τρανὸ
καὶ τίς κρυφὲς λαχτάρεις του τίς λὲς στὸν Οὐρανό.

Ἐσὺ παντρεύεις τὸ φτωχὸ καὶ σὺ τότε βαφτίζεις
καὶ σὺ τὸν τελευταῖο του τὸν ὕπνο νανουρίζεις.

Ἄλ. Φωτιάδης

39. Ἀνάσταση

Στὴν ἀνδισμένη φύση,
ὅπου γλυκὰ καὶ πλάνα
ἀρώματα σκορπᾷ,
τώρα δὲ διαλαλήση
κάθε ἐκκλησιᾶς καμπάνα
Ἀνάσταση γλυκειά !

Ὅλη θαρρεῖς ἢ πλάση,
ἐπίγεια κι οὐράνια,
θάλασσα καὶ στεριά,
σὲ λίγο δὲ γιορτάση
μ' ἄμετρη περηφάνεια,
καὶ μ' ἄπειρη χαρά !

Καὶ ὅποιο ἀπ' τὰ πάθη
καὶ ὅποιο ἀπ' τὰ μίση

μένει, νεκρή καρδιά,
 Καιρός είναι—ās τὸ μάδη—
 τώρα, ν' ἀποκυλήση
 τὴν πλάκα τῆ βαρειά!

Π. Ἀβραδάτου

Ἀνάσταση (1)

Ἀνάσταση κι' Ἀγάπη λαμπερή
 κάθε καμπάνα χαρωπά σημαίνει
 και ξημερώνει ἡ μέρα και φορεῖ
 στολή μ' ἀστέρια κι' ἄνθη κεντημένα.

Κι' ἡ γῆ ὁμορφαίνει και λαμποκοπᾷ.
 Ὁ ἄγγελος, ὅπου ἦρθε νὰ κυλήση
 τὴν πέτρα ἀπὸ τὸ μνήμα, διασκορπᾷ,
 θαρρεῖς, ὅλη τὴ λάμψη του στὴ φύση.

Και μέσα στὴν καρδιά μου μυστικά
 νιώθω νὰ ξημερώνη μιὰν ἡμέρα,
 μὲ κάλλη ἀκόμη πλέον μαγικά,
 ἀπ' ὅσα εἶναι στὴ γῆ και στὸν αἰθέρα.

Ἡ ὁμορφιά κι' ἡ ἄνοιξη κι' ἡ νειότη
 φωλιάζουν μέσα μου, τρεῖς θησαυροί,
 και ντύνουν τῆς καρδιάς μου τὴ γυμνὸ
 μ' ἀνάσταση κι' ἀγάπη λαμπερή. (τη

Κωστῆς Παλαμᾶς

1) Πασχαλινὸ τραγούδι

40. «Ρούθ»

Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ Ἡμερολόγιο Μεγ. Ἑλλάδος 1932 I. Σιδέρη

Μὲς στὸ λιοπύρι μέσ' τὸ κάμα
παίρνει ὀλομόναχη τὸ δρόμο,
κρατώντας στὴν ψυχὴ τὸ ἀνάμα
τοῦ ἐλέους, καὶ τὸ σταμνὶ στὸν ὦμο,
καὶ πάει γιὰ σιτάρι ἢ χήρα ἢ **Ρούθ**.

Καὶ συλλογιέται, ὅπως πηγαίνει,
μέσ' τ' ὄνειρό της βυθισμένη,
πού ὄλη τὴ νύχτα ξαγρυπνοῦσε
καὶ μιὰν ἀπόκριση ζητοῦσε
στὸ φοβερὸ βιβλίο Ταλμούδ¹⁾.

Κύριε, Κύριε, φώτισέ με !
τὸν ἴσιο δρόμο ν' ἀνεβαίνω
καὶ στή χηρεία μου ἐλέησέ με,
πιστὴ στὸν ἴσκιο ν' ἀπομένω
τοῦ πεδαμένου μου τοῦ ἀντρός !

Γιὰ τὴ γριά του κι ἔρμη μάνα
τὸ δρόμο τῆς δυσίας νὰ παίρνω !
Τὰ πόδια μου δὰ σκίζη ἢ ἀφάνα !
μὰ τὸ ζεστὸ ψωμί δὰ φέρνω
στῆς διπλοχήρας τὴ γωνιά !

Πλούσια τὰ ἐλέη Σου, Κύριέ μου !
κι ὅσο σιτάρι πάει τοῦ ἀνέμου,
μιὰ χουφτα χῶμα ἀπὸ τὴ γῆ Σου,
στὴ δύναμη τῆς προσταγῆς Σου
δρέφει τῆς γῆς Σου τὰ ὀρφανά !

¹⁾ *Ταλμούδ* = πολιτικὸς καὶ θερησκευτικὸς κώδικας τῶν Ἰουδαίων συνέ-
χεια τῆς Γραφῆς, καθὼς πιστεύουν.

Κ' ἡ Ρούθ στὸ σύνορο, σὰ φτάνη
 βλέπει στητόν, σὸν κυπαρίσσι,
 μέσ στὸ ὄλομέταξο καφτάνι ¹⁾
 τὸ γέρο ἀφέντη, ποὺ ἔχει ὀρίσει
 νὰ παίρνη ἀπόσταχα ἢ φτωχή.

Γιορντάνι ²⁾ ἀπὸ μαργαριτάρια
 χαϊδεύουν τ' ἄσπρα του τὰ γένεια
 κ' ἡ Ρούθ, σκυφτή, τ' ἀπομεινάρια
 μαζώνει τοῦ σταριοῦ, καὶ ἡ ἔννοια
 τῆς τρώει τὰ σπλάχνα κ' ἡ ντροπή.

Τριγύρω βιβλική γαλήνη!
 στοῦ κάμπου πλέει τὴν ἀχνάδα
 καθὼς στὴ δύση πέρα σβήνει
 τοῦ ἡλίου περνώντας ἢ λαμπράδα
 στὴν ἀγαθὴ τοῦ Βοῶς καρδιά.

Δίμ. Δάφνη

41. Ὅλα προσεύχονται

Ὅλα προσεύχονται! καὶ γῆ καὶ οὐρανὸς κι' ἀστέρια
 καὶ τὰ πουλιά, ποὺ ἔχουνε στὰ σύννεφα λιμέρια!
 Καὶ ὅσα ἔχουνε ζωὴ κι' ἐκεῖνα, ποὺ δὲν ἔχουν,
 κι' ἐκεῖνα, ὅπου σέρονται κι' ἐκεῖνα ὅπου τρέχουν.
 Ὅλα προσεύχονται! Τῆς γῆς τὸ ταπεινὸ χορτάρι,
 ὁ ἥλιος ὁ περήφανος, τὸ ἀργυρὸ φεγγάρι,
 ἡ θάλασσα ὁ ποταμός, τὸ δάσος καὶ ἡ βροῦση.
 Δὲν ἀπομένει τίποτε, χωρὶς νὰ προσκυνήσῃ,
 καὶ **δίχως νὰ προσευχηθῇ** στοῦ κόσμου τὸν Πατέρα!

1) καφτάνι = πολυτελέστατος μαντύας, ποὺ ἐφτανε ὡς κάτω στὰ πόδια.

2) γιορντάνι = περιδέριμο.

Προσεύχεται καὶ ἡ νύχτα· προσεύχεται κι' ἡμέρα,
 κι' ἡ φλόγα, πού σηκώνεται ἐπάνω κι' ἀνεβαίνει,
 ὅταν, στὰ ἔρημα βουνά, φτωχὸ βοσκὸ ζεσταίνῃ
 κι' ὁ ἥλιος, ὅταν σ' ἄρρωστο ζωὴ καὶ ζέστη δίνη!
 Τὸ σκουληκάκι τὸ κορμὶ στὸν ἥλιο, σὰ ζεσταίνῃ,
 τὸ χέρι ὅταν ἐλεῖ, ἢ γῆ ὅταν βλασταίνῃ,
 καὶ τ' ἄνθος, πού τριγύρω του σκορπίζει τὴν πνοή του,
 καὶ εἶναι μυρισμένη του πνοή ἢ προσευχή του!

Προσεύχεται, ὅταν κανεῖς στὸ ἔργο του πιστεύῃ,
 κάνει μεγάλη προσευχὴ τὸ χέρι, πού δουλεύει!
 Τὸ χέρι τοῦ μικροῦ παιδιοῦ προσεύχεται κι' ἐκεῖνο,
 ὅταν ἀνοίγῃ τὸ κλουβὶ στὸ σκλαβωμένο σπῖνο!
 Προσεύχεσαι, ὅταν ζητᾶς ψωμὶ γιὰ ξένο στόμα!
 κι' ὅταν θυμᾶσαι τοὺς νεκρούς, πού κοιτῶνται στὸ χῶμα!
 Ἄγια εἶναι προσευχὴ τὸ χέρι νὰ ζεσταίνῃς
 καὶ τοῦ ἐχτροῦ σου τὴν πληγὴ μὲ δάκρυα νὰ πλένης!

Ἄχιλ. Παράσχος

42. Ἄϊ - Δημήτρης

Στὸ χωριό μας, πού δὲν εἶναι κι' ὁμορφότερο στὴν πλάση,
 μᾶς ἀφῆκαν οἱ γονιοὶ μας μιὰ γερόντισσα ἐκκλησιά.
 Δὲν τῆς ἔχουμε φκιασμένο μαρμαρένιο εἰκονοστάσι.
 Τὰ καντήλια τῆς δὲν εἶναι κρυσταλλένια καὶ χρυσά.

Φτωχικὰ ντυμένους ἔχει καὶ τοὺς γέρους τῆς παπάδες,
 ταπεινὰ κι' οἱ δυὸ τῆς ψάλτες εἶναι ἀλήθεια, ἐργατικοί.
 Στὰ μανάλια τῆς μεγάλες δὲν ἀνάβουνε λαμπάδες,
 στὸν ἀφέντη Ἄϊ—Δημήτρη⁽¹⁾, τὸ μικρὸ κεράκι ἀρκεῖ!

1) Ἐδῶ μπορεῖ νὰ μεταχειρισθῇ κανεῖς τὸ ὄνομα τοῦ ἀγίου, πού ἔχει ὑπ' ὄψιν του.

Κι' ὅμως στὸ μικρὸ τῆς γῶρο, π' ὄλους κι' ὄλους δὲν μᾶς πιάνει,
τοῦ Θεοῦ τὸ μεγαλεῖο αἰσθανόμαστε τρανό!

Πουθενὰ πιὸ μυρωμένα δὲν καπνίζει τὸ λιβάνι,
πουθενὰ τὸ καντηλάκι δὲν σπιθάει πιὸ φωνεινό!

Τὴν καλή μας ἐκκλησοῦλα!... Ὅλοι μας ἐκεῖ στὴ μέση

Χριστιανοὶ στὴν κολυμπήθρα γίναμε κλαψαριστά·

θὰ γελάσουμε μιὰ μέρα καὶ γαμπροὶ στὴν ἴδια θέση·

θὰ σωπάσουμε μιὰν ἄλλη μὲ τὰ μάτια μας κλειστά... .

Καὶ στὸν Ἄδη, ποῦ ἡ ψυχὴ μας φτερωτὴ θὰ περιτρέχει,

θὰ γυρεύουμε νὰ ἰδοῦμε τοὺς Ἁγίους τοὺς σεβαστοὺς,

ἀπαράλλαχτους, ἀλήθεια, ἔτσι, ὅπως αὐτὴ τοὺς ἔχει

στὶς ξυλένιες τῆς εἰκόνες, φτωχικὰ ζωγραφιστοὺς!

Γ. Ἀθάνας (1919)

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΑΞΗ

46

Δόξα Πατρί και Υἱῷ και Ἁγίῳ Πνεύματι.
 Καὶ νῦν και ἀεὶ
 και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

47

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
 Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

48

Τὸν σταυρόν Σου προσκυνοῦμεν, Δέσποτα
 και τὴν Ἁγίαν Σου Ἀνάστασιν
 ὑμνοῦμεν και δοξάζομεν.

ΤΡΙΤΗ ΤΑΞΗ

49

Δέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου
 και λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης και θλίψεως.

50

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σὲ ἀνατίθημι,
 Μητέρα, τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

51

Σὲ ὑμνοῦμεν! Σὲ εὐλογοῦμεν!
 Σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε!
 Καὶ δεόμεθά Σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

52

Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν;
Εἷς ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος!

53

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ!
"Ἄλλον γάρ, ἐκτὸς Σοῦ, βοηθὸν ἐν θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν!
Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ!

ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΑΞΗ

54

Θεοτόκε Παρθένε, Χαῖρε,
Κεχαριτωμένη Μαρία. Ὁ Κύριος μετὰ Σοῦ.
Εὐλογημένη! Σὺ ἐν γυναιξί,
καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας Σου!
ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν!

55

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,
ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον,
εὔρομεν πίστιν ἀληθῆ,
ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες!
Αὕτη γάρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

56

Τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου εἶη εὐλογημένον
ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ Αἰῶνος.

57

"Ἄγιος ὁ Θεὸς — "Ἄγιος Ἰσχυρὸς —

"Άγιος Ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς (τρίς).
 Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς·
 Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν·
 Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν·
 "Άγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
 ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου·
 Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.
 Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι
 Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
 Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς!
 Ἁγιασθήτω τὸ Ὄνομά Σου· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου!
 Γεννηθήτω τὸ θέλημά Σου, ὡς ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς Γῆς.
 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον, δός ἡμῖν σήμερον·
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
 ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.
 Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν·
 ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.
 Ὅτι Σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ Δύναμις καὶ ἡ Δόξα
 τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
 νῦν καὶ Ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς Αἰῶνας τῶν Αἰώνων. Ἀμήν.

58

Δεῦτε Προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
 τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
 Δεῦτε Προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
 Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
 Δεῦτε Προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
 Αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

59

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε,
 τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας!

ὁ πανταχοῦ παρῶν καὶ τὰ πάντα πληρῶν,
ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς χορηγός,
ἔλθε καὶ σκῆνωσον ἐν ἡμῖν
καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος
καὶ σῶσον, Ἄγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

60 Πρωϊνὴ Προσευχὴ

Ἐξεγερθέντες τοῦ ὕπνου, προσπίπτομέν Σοι, Ἄγαθέ,
καὶ τῶν ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν Σοι, Δυνατέ:
« Ἄγιος - Ἄγιος - Ἄγιος εἶ, ὁ Θεός ».
Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

61 Ἑσπερινὴ Προσευχὴ

Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ,
ὁ προσδεξάμενος τὰ παιδία ἐλθόντα πρὸς Σέ,
πρόσδεξαι καὶ ἐκ τῶν χειλέων ἐμοῦ, τοῦ παιδός Σου,
τὴν ἑσπερινὴν ταύτην δέησιν.
Σκέπασόν με, ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων Σου,
ἵνα ἐν εἰρήνῃ κοιμηθῶ καὶ ὑπνώσω·
καὶ διέγειρόν με, ἐν καιρῷ εὐθέτω, πρὸς Σὴν δοξολογίαν,
ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

62. « Τὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως »

1. Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα,
ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ
ἀορατῶν.

2. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν
τοῦ Θεοῦ. τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννη-
θέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν
ἀληθινόν, ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα,

ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

3. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν Οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

4. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

5. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

6. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

7. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

8. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

9. Εἰς μίαν Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

10. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

11. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

12. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

ΕΚΤΗ ΤΑΞΗ

63 Πρωϊνὲς Προσευχὲς

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου ἐξήγειράς με, Κύριε
τὸν νοῦν μου φώτισον καὶ τὴν καρδίαν
καὶ τὰ χεῖλη μου ἀνοιξον εἰς τὸ ὑμνεῖν Σε.

Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, ὁ Θεός·

Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

67

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 τῆς ἀληθοῦς Σοφίας ὁδηγέ, καὶ φρονήσεως χορηγέ,
 κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, τοὺς ἀναξίους δούλους σου,
 Πνεῦμα Σοφίας, Εὐσεβείας καὶ Φόβου Σου.
 Καὶ φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ψυχῆς ἡμῶν
 τῷ φωτὶ τῆς Σῆς Θεογενωσίας,
 ὅπως, εὐόδως καὶ ἀπροσκόπτως
 ἐπιδιδόντες εἰς τὰ κολὰ μαθήματα προκόπτωμεν,
 Σοφία καὶ Ἀρετῇ,
 πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρὸς Οἰκοδομὴν
 καὶ κόσμον τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας
 δόξαν δὲ καὶ τιμὴν τοῦ Παναγίου Σου ὀνόματος!
 Ὅτι, πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον
 ἄνωδέν ἐστι, καταβαῖνον ἐκ Σοῦ,
 τοῦ Πατρὸς τῶν Φώτων. Ἀμήν.

68 Πρὸ τοῦ γεύματος

Χριστέ, ὁ Θεός, εὐλόγησον
 τὴν βρωσὴν καὶ τὴν πόσιν τῶν δούλων Σου,
 ὅτι Ἅγιος εἶ πάντοτε! Νῦν καὶ Ἄει
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

69. Πρὸ τοῦ δείπνου

Φάγονται πένητες καὶ ἐμπληροῦνται
 καὶ αἰνέσουσι. Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες Αὐτόν.
 Ζήρουνται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς Αἰῶνα - Αἰῶνος.

ΜΕΡΟΣ Β΄
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ

Α΄, Β΄, Γ΄, Δ΄, Ε΄, ΣΤ΄. ΤΑΞΕΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΤΑΞΗ

43

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς
καὶ τοῦ Υἱοῦ
καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· Ἀμήν.

44

Ἁγιος ὁ Θεὸς - Ἁγιος Ἰσχυρὸς -
Ἁγιος Ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

45

Δι' εὐχῶν
τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ,
ὁ Θεὸς ἡμῶν
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

70. Μετὰ τὸ δεῖπνον καὶ πρὸ τοῦ ὕπνου

Εὐφρανας ἡμᾶς, Κύριε,
 ἐν τοῖς ποιήμασί Σου καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν Σου
 ἠγαλλιασάμεθα!

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου Σου, Κύριε!

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν ἡμῶν!

Ἐκ καρποῦ, σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου ἐνεπλήσθημεν!

Ἐν Εἰρήνῃ ἐπὶ τῷ αὐτῷ κοιμησόμεθα καὶ ὑπνώσωμεν,
 ὅτι, Σὺ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκησας ἡμᾶς!

71. Προσευχὴ σὲ κάθε στιγμή

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ Γῆς
 προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος

Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος,

ὁ πολυέλαιος, ὁ πολυεύσπλαχνος,

ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν!

Ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν

διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν.

Αὐτός, Κύριε, πρόοδεξαι

καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις

καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς Σου.

Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον,

τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον,

καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.

Τείχισον ἡμᾶς τοῖς Ἁγίοις σου Ἀγγέλοις,

ἵνα, τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν,

φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν

εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ

εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου Σου δόξης ὅτι:

Εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς Αἰῶνας τῶν Αἰώνων. Ἀμήν.

72. Ἐκτενέστερες Προσευχές στήν Παναγία

- 1) Τήν ὑψηλοτέραν τῶν Οὐρανῶν
καί καθαρωτέραν λαμπηδόνων ἡλιακῶν,
τήν λατρευσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας,
τήν Δέσποιναν τοῦ Κόσμου, Ὑμνοῖς τιμήσωμεν!
- 2) Ἄλαλα τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν,
τῶν μὴ προσκυνούντων τήν Εἰκόνα Σου τήν σεπτήν,
τήν ἱστορηθεῖσαν ὑπό τοῦ Ἀποστόλου
Λουκᾶ ἱερωτάτου, τήν Ὁδηγήτριαν.

73.

- 3) Τῆς εὐσπλαχνίας τήν Πύλην ἀνοιξον ἡμῖν,
Εὐλογημένη Θεοτόκε
ἐλπίζοντες εἰς Σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν
ρυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων
Σὺ γάρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ Γένους τῶν Χριστιανῶν.

74.

- 4) Τῇ Θεοτόκῳ
ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ
καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ,
κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς:
Δέσποινα! βοήθησον ἐφ' ἡμῖν σπλαχνισθεῖσα!
Σπεῦσον! ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλήθους πταισμάτων!
Μὴ ἀποστρέψῃς τοὺς δούλους σου κενούς!
Σέ γάρ, καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

75.

- 5) Καὶ Σέ, μεσίτριαν ἔχω πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον Θεόν.
Μὴ μοῦ ἐλέγξῃ τὰς πράξεις ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων.
Παρακαλῶ Σε, Παρθένε, βοήθησόν μοι ἐν τάχει.

76.

- 6) Διάσωσον ἀπό κινδύνων τοὺς δούλους Σου, Θεοτόκε,
ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς Σέ καταφεύγομεν,
ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

77.

- 7) Ἐκ τῶν πολλῶν μου ἁμαρτιῶν
ἀσθενεῖ τὸ Σῶμα, ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχὴ!
Πρὸς Σέ καταφεύγω, τὴν Κεχαριτωμένην!
ὦ Δέσποινα τοῦ Κόσμου, Σὺ μοι βοήθησον!

78.

- 8) Ὁ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ!
Χριστιανῶν ἡ προστάτις, Παρθένε, Μήτηρ Κυρίου,
ἀντιλαβοῦ μου καὶ ρῦσαι τῶν αἰωνίων βασάνων.

79.

- 9) Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε,
μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε·
μὴ παρίδης ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς,
ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθὴ,
εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς
κραυγαζόντων Σοι:
Τάχυνον εἰς πρεσβείαν καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν,
ἡ προστατεύουσα αἰεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμῶντων Σε.

80.

- 10) Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σέ ἀνατίθημι,
Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν Σκέπην Σου.

11) « Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀγνή Παρθένε, θεόνυμφε Δέσποινα!

Ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις, τῇ παραδόξῳ Σου κηύσει, ἐνώσασα, καὶ τὴν ἀπωσθειῶσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανόις συνάψασα.

Ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς, καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια.

Ἡ ἐτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς Σὲ προστρεχόντων καὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον.

Μὴ βδελύξῃ με τὸν ἁμαρτωλόν, τὸν ἐναγῆ,
τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν ὅλον ἑμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου ῥαθυμία, γνώμῃ δοῦλον γενόμενον.

Ἄλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαχνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ.

Καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομένην Σοι δέησιν.

Καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ Σου παρησία χρωμένη, δυσώπησον, ἵνα ἀνοίξῃ κάμοι τὰ φιλόφρονα σπλάγγνα τῆς Αὐτοῦ ἀγαθότητος· καὶ παριδῶν μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν, καὶ τῶν Αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με.

Καὶ πάρεσό μοι αἰεὶ, ὡς ἐλεήμων καὶ συμπαθὴς καὶ φιλάγαθος· ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ, θερμὴ προστάτις καὶ βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίον ἐφόδους ἀποτεριγίζουσα, καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με.

Καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα καὶ τὰς σκοτεινὰς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων πόρρω αὐτῆς ἀπελαύνουσα.

Ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς αἰωνίου με
θύομένης κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ Σοῦ Υἱοῦ,
καὶ Θεοῦ ἡμῶν, κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα.

Ἦς καὶ τύχοιμι, Δέσποινά μου, Ὑπεραγία Θεοτόκε,
διὰ τῆς Σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως· χάριτι καὶ φι-
λανθρωπία τοῦ μονογενοῦς Σοῦ Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ,
καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἔστω πρόειπε πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ
ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ
ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι,

νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν!

82. Προσευχὴ στὸν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστὸ

Καὶ δὸς ἡμῖν Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιούσιν, ἀνάπαυ-
σιν σώματος καὶ ψυχῆς·

καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἁμαρ-
τίας καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἠδυπαθείας.

Παῦσον τὰς ὁρμὰς τῶν παθῶν·

σβέσον τὰ πεφυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ, τὰ καθ' ἡμῶν
δολίως κινούμενα.

τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάστειλον·

καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμησον.

Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νοῦν,

σώφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν,

ὕπνον ἑλαφρόν, καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλ-
λαγμένον.

Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς, ἐστη-
ριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς Σου,

καὶ τὴν μνήμην τῶν Σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπα-
ράθραυστον ἔχοντας.

Παννύχιον ἡμῖν τὴν Σὴν δοξολογίαν χάρισαι, εἰς τὸ

Χ. Δημητράκοπούλου, « Προσευχὴς καὶ Ποιήματα » Ἑκδόσεις Νεία 4

ὕμνεϊν καὶ εὐλογεῖν καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλο-
πρεπὲς ὄνομά Σου,

τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος,
νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὑπερένδοξε, ἀειπάρθενε, εὐλογηγένη Θεοτόκε,
προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ Σου καὶ

Θεῷ ἡμῶν.

Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Υἱός,
σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, Τριάς ἁγία, δόξα Σοι.

83. Δοξολογία

Δόξα Σοι, τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνης, ἐν ἀνθρώ-
ποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν Σε, εὐλογοῦμέν Σε, προσκυνοῦμέν Σε, δο-
ξολογοῦμέν Σε, εὐχαριστοῦμέν Σοι διὰ τὴν μεγάλην Σου
δόξαν.

Κύριε, βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ·
Κύριε, Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε, ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ υἱὸς τοῦ Πατρὸς,
ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων
τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ
τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι Σὺ εἶ, μόνος Ἅγιος, Σὺ εἶ, μόνος Κύριος, Ἰη-
σοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω Σε, καὶ αἰνέσω τὸ
ὄνομά Σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγή ἐγεννήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ.
Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι
ἥμαρτόν Σοι.

Κύριε, πρὸς Σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με, τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου, ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ Σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί Σου ὀψόμεθα φῶς.
Παράνειον τὸ ἔλεός Σου τοῖς γινώσκουσί Σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά Σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός Σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ Σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά Σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά Σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί Σου.

Ἄγιος ὁ Θεὸς—Ἄγιος Ἰσχυρὸς—Ἄγιος Ἀθάνατος
—Ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν Σὴν
 ὄπλον εἰρήνης
 ἀήττητον τρόπαιον!

85.

Τὸν Σταυρόν Σου
 προσκυνοῦμεν Δέσποτα,
 καὶ τὴν Ἀγίαν Σου Ἀνάστασιν
 ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν.

87. Τοῦ Ἀγίου Δημητρίου

(26η Ὀκτωβρίου)

Μέγαν εὖρατο ἐν τοῖς κινδύνοις,
 Σὲ ὑπέρμαχον ἢ Οἰκουμένη,
 Ἀθλοφόρε, τὰ ἔθνη τροποῦμενον.
 Ὡς οὖν Λυαίου καθεῖλες τὴν ἔπαρσιν,
 ἐν τῷ σταδίῳ θαρρύνας τὸν Νέστορα,
 οὕτως Ἄγιε, Μεγαλομάρτυς Δημήτριε,
 Χριστόν, τὸν Θεόν, ἰκέτευε
 δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

87. Τῶν Ταξιαρχῶν⁽¹⁾

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι
 δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι
 ἵνα, ταῖς ὑμῶν δεήσεσι, τειχίσητε ἡμᾶς
 σκέπη τῶν πτερυγῶν τῆς ἀύλου ὑμῶν δόξης,
 φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας ἐκτενῶς καὶ βοῶντας:
 Ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς,
 ὡς Ταξιαρχαὶ τῶν ἄνω Δυνάμεων.

1) Γίνεται μάθημα κατὰ Δ.Υ.Π.

88. Τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου⁽¹⁾

(21 Νοεμβρίου)

Ὁ καθαρώτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος,
 ἡ πολυτίμητος παστὰς καὶ Παρθένος,
 το ἱερὸν θησαύρισμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ,
 σήμερον εἰσάγεται ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου,
 τὴν χάριν συνεισάγουσα, τὴν ἐν Πνεύματι θείῳ¹
 ἦν ἀνυμνοῦσιν Ἄγγελοι Θεοῦ!
 Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

89. Τοῦ Ἁγίου Νικολάου

(6η Δεκεμβρίου)

Κανόνα πίστεως
 καὶ εἰκόνα πραότητος,
 ἐγκρατείας διδάσκαλον,
 ἀνέδειξέ Σε τῇ ποιμνῇ Σου
 ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια·
 διὰ τοῦτο ἐκτίσω
 τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά,
 τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια.
 Πάτερ, ἱεράρχα Νικόλαε,
 πρέσβευε, Χριστῷ τῷ Θεῷ,
 σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

90. Χριστούγεννα

(25η Δεκεμβρίου)

Δόξα Σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς!
 Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ!
 Καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη!
 ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία!

1) Κατὰ τὴν ἡμέρα αὕτη ἐργάζονται τὰ σχολεῖα κατὰ τὸ Δ.Υ.Π

91

Ἡ γέννησίς Σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως·
 ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες
 ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο,
 Σὲ προσκυνεῖν, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης
 καὶ Σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους Ἀνατολήν,
 Κύριε, Δόξα Σοι.

92.

Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε!
 Χριστὸς ἐξ Οὐρανῶν ἀπαντήσατε!
 Χριστὸς ἐπὶ Γῆς, ὑψώθητε!
 Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ Γῆ!
 καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἀνυμνήσατε λαοί,
 ὅτι δεδόξασται!

93.

Ἡ παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τέκτει!
 Καὶ ἡ Γῆ τὸ σπήλαιον τῷ Ἀπροσίτῳ προσάγει!
 Ἄγγελοι μετὰ ποιμένων δοξολογοῦσι!
 Μάγοι δὲ μετὰ Ἀστέρος ὁδοιποροῦσι!
 Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη
 παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός!

94.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε,
 Χριστὸν ἐνεδύσασθε!
 Ἀλληλούϊα.

95.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ,
ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς
(ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός) (1)
ψάλλοντάς Σοι «Ἀλληλούϊα.»

96.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ
ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος,
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι
ἐκ τῆς Ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας·
Σταυρωθεὶς τε, Χριστέ, ὁ Θεός,
θανάτῳ θάνατον πατήσας!
εἷς ὢν τῆς Ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι· Σῶσον ἡμᾶς.

97. Περιτομὴ τοῦ Κυρίου

(1η Ἰανουαρίου)

Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην προσέλαβες!
Θεὸς ὢν κατ' οὐσίαν, πολυεύσπλαχνε Κύριε!
Καὶ Νόμον ἐκπληρῶν περιτομῆν,
θελήσει, καταδέχει σαρκικὴν
ἵνα παύσης τὰ σκιώδη
καὶ περιέλης τὸ κάλυμμα τῶν παθῶν ἡμῶν!

Δόξα τῇ ἀγαθότητι τῇ Σῆ·
δόξα τῇ εὐσπλαχίᾳ Σου·
δόξα τῇ ἀνεφράστῳ, Λόγε,
συγκαταβάσει Σου!

(1) Τὰ Χριστούγεννα ψάλλονται ὁ 1, 2, 4, στίχοι· τὶς ἄλλες ἑορ-
τὲς οἱ 1, 3, 4.

98. Βασιλείου τοῦ Μεγάλου

(1η Ἰανουαρίου)

Εἰς πᾶσαν τὴν Γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος Σου ὡς δεξαμένην
τὸν λόγον Σου, δι' οὗ θεοπρεπῶς ἐδογματίσας,
τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτρένωσας,
τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησας, Βασιλείον ἱεράτευμα,
Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος!

99.

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ,
μύστιν τοῦ Δεσπότου, τὸν φωστῆρα τὸν φαιινόν,
τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ Καπαδόκων χώρας,
Βασιλείον τὸν Μέγαν, Ὑμνοῖς τιμήσωμεν.

100. Ἡ βάπτισις τοῦ Χριστοῦ

(6η Ἰανουαρίου)

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου Σου, Κύριε,
ἢ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις.
Τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει Σοι,
ἀγαπητόν, Σέ, Υἱὸν ὀνομάζουσα.
Καὶ τὸ Πνεῦμα, ἐν εἶδει περιστεῶς,
ἐβεβαίου τοῦ Λόγου τὸ ἀσφαλές.
Ὁ ἐπιφανείς, Χριστὲ ὁ Θεός,
καὶ τὸν κόσμον φωτίσας Δόξα Σοι.

101.

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ Οἰκουμένῃ
καὶ τὸ φῶς Σου, Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς,
ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντας Σε!
Ἦλθες, ἐφάνης, τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον!

102, Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ

(7η Ἰανουαρίου)

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων·

Σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου, Πρόδρομε·
 ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ προφητῶν σεβασμιώτερος,
 ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον!
 Ὅθεν, τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας,
 χαίρων, εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ
 Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί,
 τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου
 καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

103. Τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν

(30 Ἰανουαρίου)

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας
 τῆς Τρισηλίου θεότητος,
 τοὺς τὴν Οἰκουμένην ἀκτίσι δογμάτων
 θεῶν πυρσεύσαντας·
 τοὺς μελιρρῦτους ποταμοὺς τῆς Σοφίας,
 τοὺς τὴν κτίσιν πᾶσαν θεογνωσίας
 νάμασι καταρδεύσαντας,
 Βασίλειον τὸν Μέγαν καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον
 σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ,
 τῷ τὴν γλῶτταν χρυσορρήμονι·
 πάντες, οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐρασταί,
 συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν.
 Αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύουσι.

104. Ὑπαπαντὴ τοῦ Χριστοῦ (¹)

Χαῖρε, Κεχαριτωμένη Θεοτόκε, Παρθένε!
 ἐκ Σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης.
 Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει!
 Εὐφραίνου καὶ σύ, Πρεσβύτα δίκαιε,
 δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
 χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

105. Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου

(25ῆ Μαοτίου)

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον
 καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φανέρωσις!
 Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίγνεται
 καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται.
 Δι' ὃ σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν:
 Χαῖρε, Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ Σοῦ.

106. Ἀκάθιστος Ὑμνος (²)

(25ῆ Μαοτίου)

Τῇ Ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
 Ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,
 Ἀναγράφω, Σοι, ἡ Πόλις Σου Θεοτόκε.
 Ἄλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
 ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,
 Ἴνα κράζω Σοι: Χαῖρε Νύμφη, Ἀνύμφευτε!

(1) Τὰ σχολεῖα ἐργάζονται κατὰ Λ. Υ. Π.

(2) Καὶ κάθε Παρασκευὴ τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς βλέπε Ἐκκλ.
 Ἱστορ. σελ. 88.

107. Κυριακή τῶν Βαΐων

Τὴν Κοινὴν Ἀνάστασιν πρὸ τοῦ Σοῦ πάθους πιστούμενος,
ἐκ νεκρῶν ἤγειρας τὸν Λάζαρον, Χριστὲ ὁ Θεός.

Ὅθεν καὶ ἡμεῖς, ὡς οἱ παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες,
Σοί, τῷ νικητῇ τοῦ θανάτου, βοῶμεν:

Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου!

108. Μεγάλη Ἑβδομάδα

(ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων—μέχρι τῆς Μ. Τετάρτης)

Ἴδου ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός!

καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὐρήσει γρηγοροῦντα!

ἀνάξιός δὲ πάλιν, ὃν εὐρήσει ῥαθυμοῦντα.

Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατανεχθῆς

ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς

καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς!

ἀλλ' ἀνάνηψον κράζουσα:

Ἄγιος—Ἄγιος—Ἄγιος εἶ ὁ Θεὸς

διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς!

109.

(Κυριακὴ Βαΐων—Μεγάλη Τετάρτη)

Τὸν Νυμφῶνά Σου βλέπω, Σωτήρ μου, κεκοσμημένον!

καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ!

Λάμπρυνόν μου! τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς,

Φωτοδότα, καὶ σῶσόν με.

110. Μυστικὸς δεῖπνος

(Μεγάλη Πέμπτη)

Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταὶ

ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο,

τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτιζέτο.
Καὶ ἀνόμοις κριταῖς Σέ, τὸν δίκαιον Κριτὴν, παραδίδωσι.
Βλέπε, χρημάτων ἐραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνη χρησάμενον!
Φεῦγε, ἀκόρεστον ψυχὴν τὴν Διδασκάλω ταῦτα τολμήσασαν!
Ὁ περὶ πάντας ἀγαθός, Κύριε, Δόξα Σοι.

111. Σταύρωση τοῦ Χριστοῦ

(Μεγάλη Παρασκευὴ)

Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου ὁ ἐν ὕδασι τὴ γῆν κρεμάσας.
Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεύς.
Ψευδῆ πορφύραν περιβάλλεται
ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις.
Ράπισμα καταδέξατο ὁ ἐν Ἰορδάνῃ
ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ.

Ἦλοις προσηλώθη ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.
Λόγγῃ ἐκεντήθη ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.
Προσκυνοῦμεν Σοῦ τὰ Πάθη, Χριστέ. (τρὶς)
Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὴν ἔνδοξόν Σου Ἀνάστασιν.

112. Ἡ ταφή τοῦ Χριστοῦ

(Μεγάλη Παρασκευὴ)

Ὁ Εὐσχήμων Ἰωσήφ
ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν τὸ ἄχραντόν Σου Σῶμα,
σινδόνι καθαρῶ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν,
ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.
Ἄλλὰ τριήμερος ἀνέστης, Κύριε,
παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

113. Ἀποκαθήλωση τοῦ Χριστοῦ

(Μεγάλη Παρασκευὴ)

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου Σε νεκρόν,
ὁ Ἀριμαθαίας καθεῖλε, τὴν τῶν ἀπάντων ζωὴν,

σμίρνη καὶ σινδόνι, Σέ, Χριστέ, ἐκήδευσε!
καὶ τῷ πόθῳ ἠπείγειο, καρδία καὶ χεῖλι
Σῶμα τὸ ἀκήρατον, Σοῦ περιπτύξασθαι!
Ὅμως, συστελλόμενος φόβῳ, χαίρων ἀνεβόα Σοι:
Δόξα! τῇ συγκαταβάσει Σου, φιλάνθρωπε!

114. Πάσχα

Τὴν Ἀνάστασιν Σου, Χριστέ Σωτήρ,
Ἄγγελοι ὕμνοῦσιν ἐν Οὐρανοῖς!
Καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ Γῆς καταξίωσον
ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, Σέ, δοξάζειν.

115.

Χριστὸς Ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας
καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι Ζωὴν χαρισάμενος!

116.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι
προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον,
Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον.
Τὸν Σταυρὸν Σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν.
Καὶ τὴν Ἁγίαν Σου Ἀνάστασιν ὕμνοῦμεν
καὶ δοξάζομεν.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκτὸς Σοῦ
ἄλλον οὐκ οἶδαμεν
τὸ Ὄνομά Σου ὀνομάζομεν.
Δεῦτε, πάντες, οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν
τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἁγίαν Ἀνάστασιν.
Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ
χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ.

Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον,
 Ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν Αὐτοῦ.
 Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς,
 θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσεν!

117.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν,
 ἔδωκεν ἡμῖν τὴν Αἰώνιον Ζωὴν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.
 Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ Κεχαριτωμένῃ:
 Ἄγνη Παρθένε χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε!
 ὁ σὸς Υἱὸς Ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τοῦ τάφου!
 Φωτίζου- φωτίζου ἡ νέα Ἰερουσαλήμ!
 ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ Σὲ ἀνέτειλε·
 Χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου Σιών! Σὺ δὲ Ἄγνη
 τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ Τόκου Σου!

119. Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου

(23η Ἀπριλίου)

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς
 καὶ τῶν πτωχῶν Ὑπερασπιστῆς!
 ἀσθενούντων ἰατρός, βασιλέων ὑπέρμαχος
 Τροπαιοφόρε, Μεγαλομάρτυς Γεώργιε,
 πρέσβευε Χριστῶ τῷ Θεῷ
 σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

120. Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης

(21η Μαΐου)

Τοῦ Σταυροῦ Σου τὸν τύπον ἐν οὐρανῷ θεασάμενος,
 καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλῆσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος,
 ὁ ἐν βασιλεῦσιν Ἀπόστολός Σου, Κύριε,
 βασιλεύουσαν πόλιν τῇ χειρὶ Σου παρέθετο·

ἦν περίσωζε διὰ παντός ἐν εἰρήνῃ,
προσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλόνηρωπε.

121.

Κωνσταντῖνος σήμερον, σὺν τῇ μητρὶ τῇ Ἑλένῃ,
τὸν Σταυρὸν ἐμφαίνουσι, τὸ πανσεβάσμιον ξύλον·
πάντων μὲν Ἰουδαίων αἰσχύνῃν ὄντα,
ὄπλον δὲ πιστῶν Ἀνάκτων κατ' ἐναντίων!
Δι' ἡμᾶς γὰρ ἀνεδείχθη, σημεῖον μέγα
καὶ ἐν πολέμοις φορικτόν.

122. Ἡ Ἀνάληψη τοῦ Κυρίου

(40 ἡμέρες μετὰ τὸ Πάσχα)

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
χαροποιήσας τοὺς μαθητὰς
τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος!
βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας,
ὅτι Σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου.

123.

Μετὰ τὴν Ἀνάστασιν ὁ Σωτὴρ
ἐν σαρκὶ ἐπέστη εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν,
ὄθεν μετὰ δόξης εἰς οὐρανοὺς ἐπήρθη
ἵνα τῷ κόσμῳ πέμψῃ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

124. Ἡ Πεντηκοστὴ

(50 ἡμέρες μετὰ τὸ Πάσχα ἢ 10 μετὰ τὴν Ἀνάληψη)

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ὁ πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας,
καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον

καὶ δι' αὐτῶν τὴν Οἰκουμένην σαγηνεύσας,
Φιλάνθρωπε, Δόξα Σοι!

125.

Ὅτε, καταβάς, τὰς γλώσσας συνέχεε,
διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὑψιστος!
Ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμε
εἰς ἐνότητα πάντα ἐκάλεσε.
καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

126.

Εἰς τὸ ὑπερῶν τοῖς μαθηταῖς ἐν πυρίναις γλώσσαις
ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Θεῖον Αὐτοῦ Πνεῦμα,
ὅπως αὐτοὺς σοφίσει τοῖς ἔθνεσι κηρύξαι τὸ Εὐαγγέλιον.

127. Ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

(τὴν ἐπομένη τῆς Πεντηκοστῆς)

Πνεῦμα τὸ πανάγιον καταβάν, ἐν πυρίναις γλώσσαις
Ἀποστόλους σοφοὺς ποιεῖ φθεγγομένους ξένα,
ἐν γλώσσαις ταῖς ἑτέραις, τὰ θεῖα μεγαλεῖα Σοῦ,
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

128. Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων

(29ῃ καὶ 30ῃ Ἰουνίου)

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι
καὶ τῆς Οἰκουμένης διδάσκαλοι,
τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων πρεσβεύσατε,
εἰρήνην τῇ Οἰκουμένῃ δωρήσασθαι
καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

129.

Ἀπόστολοι Ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ,
ἵνα παισμάτων ἄφεσιν παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

130. Ἡ Μεταμόρφωση τοῦ Χριστοῦ

(6η Αὐγούστου)

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, Χριστέ ὁ Θεός,
δείξας τοῖς μαθηταῖς Σου τὴν δόξαν Σου, καθὼς ἠδύναντο!
Λάμπρον καὶ ἡμῖν, τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ Φῶς Σου τὸ αἰδίων!
Πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Φωτοδότα, δόξα Σοι!

131.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης
καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ μαθηταί Σου
τὴν δόξαν Σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἐθεάσαντο.
Ἴνα, ὅταν Σε ἴδωσι σταυρούμενον,
τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον,
τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν:
ὅτι Σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

ΜΕΡΟΣ Δ'

ΤΑ ΒΑΣΙΚΑ ΤΡΟΠΑΡΙΑ ΤΩΝ ΟΚΤΩ ΗΧΩΝ

Ε' & ΣΤ' ΤΑΞΕΩΣ

132. Ἦχος Α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος
ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ στρατιωτῶν
φυλασσόντων τὸ ἄχραντὸν Σου Σῶμα,
ἀνέστης τριήμερος, Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν Ζωήν.
Διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων, Σοι, Ζωοδότα:
Δόξα τῇ Ἀναστάσει Σου, Χριστέ!
Δόξα τῇ βασιλείᾳ Σου· Δόξα τῇ οἰκονομίᾳ Σου·
Δόξα τῇ ἀνεκφράστῳ, Λόγε, συγκαταβάσει Σου!

133. Ἦχος Β'.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον ἢ Ζωὴ ἢ ἀθάνατος,
τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος.
Ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας,
πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον:
Ζωοδότα, Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι!

134. Ἦχος Γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια! ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια!
ὅτι ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ
ὁ Κύριος ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον!

πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας Ἰδοῦ
ἐρύσατο ἡμᾶς καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

135. Ἦχος Δ΄.

Τὸ παιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα
ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου μαθήτριαι,
καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι,
τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον·
Ἐσκύλευται ὁ θάνατος!
Ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός,
δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

136. Ἦχος Πλάγιος Α΄.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὸς καὶ Πνεύματι,
τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν,
ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν.
ὅτι, ἠψύδοκῃσε
σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ καὶ θάνατον ὑπομεῖναι
καὶ ἐγειραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει Αὐτοῦ.

137. Ἦχος Πλάγιος Β΄.

Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμά Σου
καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν!
Καὶ ἴστατο Μαρία ἐν τῷ Τάφῳ
ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν Σου Σῶμα.
Ἐσκύλευσας τὸν Ἄδην, μὴ πειρασθεῖς ὑπ' αὐτοῦ!
ὑπήνησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν!
Ὁ Ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε, Δόξα Σοι!

138. Ἦχος Πλάγιος Γ'.

(Βαρύς)

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ Σου τὸν θάνατον
 ἠνέωξας τῷ ληστῇ τὸν παράδεισον·
 τῶν Μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες
 καὶ τοῖς Σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας·
 ὅτι ἀνέστης τριήμερος, Σωτήρ,
 δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος!

139. Ἦχος πλάγιος Δ'.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαχνος!
 ταφὴν κατεδέξω τρίήμερον,
 ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν παθῶν!
 ἡ Ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε, Δόξα Σοι,

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Α'.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν,
ἐν ὄρει Γαλιλαίας!
πίστει Χριστὸν θεάσασθαι
λέγοντα, ἐξουσίαν
λαβεῖν τῶν ἄνω καὶ κάτω!
μάθωμεν πῶς διδάσκει:
βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα
τοῦ Πατρὸς ἔθνη πάντα
καὶ τοῦ Υἱοῦ
καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος!
καὶ συνεῖναι τοῖς Μύσταις
ὡς ὑπέσχετο
ἕως τῆς συντελείας.

Β'.

Τὸν λίθον θεωρήσασαι
ἀποκεκλισμένον,
αἱ Μυροφόροι ἔχαιρον!
Εἶδον γὰρ νεανίσκον
καθήμενον ἐν τάφῳ
καὶ αὐτὸς ταύταις ἔφη:
Ἴδου Χριστὸς ἐγήγερται!
Εἶπατε σὺν τῷ Πέτρῳ
τοῖς μαθηταῖς:
Ἐν τῷ ὄρει φθάσατε Γαλιλαίας
ἐκεῖ ὑμῖν ὀφθήσεται
ὡς προεῖπε τοῖς φίλοις.

Γ'.

Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται,
μὴ τις διαπιστεῖτω
ἐφάνη τῇ Μαρίᾳ γάρ,
ἔπειτα καθωράθη,
τοῖς εἰς ἀγρὸν ἀπιοῦσι.
Μύσταις δὲ πάλιν ὄφθη,
ἀνακειμένοις ἔνδεκα,
οὓς βαπτίζειν
ἐκπέμφας, εἰς οὐρανούς,
ὅθεν καταβέβηκεν, ἀνελήφθη,
ἐπικυρῶν τὸ κήρυγμα,
πλήθει τῶν σημείων.

Δ'.

Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες.
ἴδωμεν ἐπιστάντες,
ἐν ζωηφόρῳ μνήματι,
ἄνδρας
ἐν ἀστραποτύσαις ἐσθήσει.
Μυροφόροις
κλινοῦσαις εἰς γῆν ὄψιν
τοῦ Οὐρανοῦ δεσπόζοντος,
ἔγερσιν διδαχθῶμεν!
Καὶ πρὸς ζωήν,
ἐν μνημείῳ δράμωμεν
σὺν τῷ Πέτρῳ.
Καὶ τὸ πραχθὲν θαυμάσαντες
μείνωμεν
Χριστὸν βλέψαι!

Ε΄.

Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός,
ἐκ νεκρῶν
τῷ Κλεόπα καὶ Λουκᾷ
συνώδυσεν·
οἷσπερ καὶ ἐπεγνώσθη
εἰς Ἑμμαοὺς
κλῶν τὸν ἄρτον!
ὦν

ψυχὰ καὶ καρδίαι
καιόμεναι ἐτύγγανον!
ὅτε

τούτοις ἐλάλει ἐν τῇ ὁδῷ
καὶ Γραφαῖς ἠρμήνευεν,
ἃ ὑπέστη!

Μεθ' ὧν ἠγέρθη
καράξομεν·
ῥῶφθητι καὶ τῷ Πέτρῳ!

ΣΤ΄.

Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος,
Σῶτερ, εἶ κατ' οὐσίαν,
ἐν μέσῳ στάς ἐδίδασκας,
ἀναστάς ἐκ τοῦ τάφου·
καὶ βρώσεως συμμετέσχες,
βάπτισμα μετανοίας.

Εὐθύς δὲ πρὸς οὐράνιον
ἀνελήφθης Πατέρα!
καὶ Μαθηταῖς πέμπειν
τὸν Παράκλητον ἐπηγγείλω,
Ἐγέρθηε Θεάνθρωπε·
Δόξα!

τῇ Σῇ Ἐγέρσει.

Ζ΄.

Ὅτι ἦσαν τὸν Κύριον,
τῆς Μαρίας εἰπούσης,
ἐπὶ τὸν Τάφον ἔδραμον,
Σίμων Πέτρος καὶ ἄλλος,
Μύστης Χριστοῦ,

ὦν ἠγάπα!
Ἐτρεχον δὲ οἱ δύο,
καὶ εὔρον τὰ ὀθῆνια
ἐνδον κείμενα μόνα,
καὶ κεφαλῆς,
ἦν δὲ τὸ σουδάριον χωρὶς τούτων·
διὸ πάλιν ἠσύχασαν,
τὸν Χριστὸν ἕως εἶδον.

Η΄.

Δύο ἀγγέλους βλέψασα
ἐνδοθεν τοῦ μνημείου,
Μαρία ἐξεπλήττετο,
καὶ Χριστὸν ἀγνοοῦσα,
ὡς κηπουρὸν ἐπηρώτα:
Κύριε, ποῦ τὸ Σῶμα,
τοῦ Ἰησοῦ μου τέθηκας;
κλήσει δέ, τοῦτον γνοῦσα,
εἶναι Αὐτόν!

τὸν Σωτήρα ἤκουσε:
Μὴ μου ἄπτου;
Πρὸς τὸν Πατέρα ἄπειμι!
εἶπε τοῖς ἀδελφοῖς μου!

Θ΄.

Συγκεκλεισμένον, Δέσποτα,
τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες,
τοὺς Ἀποστόλους ἐπλησας,
Πνεύματος Παναγίου,
εἰρηνικῶς ἐκαφυσήσας.

Οἷς

δεσμεῖν τε καὶ λύειν
τὰς ἁμαρτίας εἶρηκας·
καὶ ὁκτῶ μεθ' ἡμέρας
τὴν Σὴν πλευρᾶν
τῷ Θωμᾷ ὑπέδειξας
καὶ τὰς χεῖρας·
μεθ' οὗ βοῶμεν:
Κύριος καὶ Θεὸς Σὺ ὑπάρχεις!

Γ.

Τιβεριάδος θάλασσα,
 σὺν παισὶ Ζεβεδαίου,
 Ναθαναὴλ τῷ Πέτρῳ τε,
 σὺν δυσὶν ἄλλοις πάλαι,
 καὶ Θωμᾶν εἶχε πρὸς ἄγραν·
 οἱ, Χριστοῦ τῇ προστάξει,
 ἐν δεξιοῖς χαλάσαντες,
 πλῆθος εἰλκὸν ἰχθύων·
 ὃν, Πέτρον γνοὺς
 πρὸς αὐτὸν ἐνήχετο·

οἷς,
 τὸ τρίτον φανείς καὶ ἄρτον ἔδειξε
 καὶ ἰχθὺν ἐπ' ἀνθράκων!

ΙΑ'.

Μετὰ τὴν θείαν Ἔγερσιν
 τρεῖς τῷ Πέτρῳ
 φιλεῖς με πυθόμενος ὁ Κύριος
 τῶν ἰδίων προβάτων,
 προβάλλεται ποιμενάρχην.
 Ὃς ἰδὼν οὐ ἠγάπα,
 ὁ Ἰησοῦς ἐπόμενον,
 ἤρετο τὸν Δεσπότην.
 Οὗτος δὲ τί,
 Ἐὰν θέλω ἄφησε μένειν τοῦτον,
 ἕως καὶ ἄλιν ἔρχομαι,
 τί πρὸς σέ, φίλε Πέτρε;

0020561039

BIBLIOTHĒKH BOYΛĒS

Νέα Βοηθητικά Βιβλία

Α. Άλοΐζου - Γ. Σακκά

Παλαιά Διαθήκη Γ' τάξεως
Καινή Διαθήκη Δ' >
Έγκλ. Ίστορία Ε' >
Λειτουργική και Κατήχηση ΣΤ' >

Α. Άλοΐζου

Έλληνική Ίστορία Γ' >
Άρχαία Ελλάδα Δ' >
Βυζαντινή Ίστορία Ε' >
Νεότερη Ελλάδα ΣΤ' >
Γεωγραφία Ελλάδος Δ' >
Γεωγραφία Ηλείων Ε' >
Γεωγραφία Εύβοιης ΣΤ' >
Γραμματική Δημοτικής Γ'-Δ' >
Γραμμ. Καθαρευούσης Ε'-ΣΤ' >
Ζωολογία Γ'-Δ' >
Ζωολογία Ε'-ΣΤ' >
Φυτολογία Γ'-Δ' >
Φυτολογία Ε' >
Φυτολογία Ε'-ΣΤ' >
Φυσική Ίστορία Γ' >
Φυσική Ίστορία Δ' >
Φυσική Ίστορία Ε' >
Φυσική Ίστορία ΣΤ' >
Πειραματική Ε' >
Πειραματική ΣΤ' >
Χημεία Ε' >
Χημεία ΣΤ' >
Χημεία Ε'-ΣΤ' >
Πειραματική και Χημεία Ε' >
Πειραματική και Χημεία ΣΤ' >
Άριθμητική και Προβλήματα Γ' >
Άριθμητική και Προβλήματα Δ' >
Άριθμητική και Προβλήματα Ε' >
Άριθμητική και Προβλήματα ΣΤ' >
Γεωμετρία Ε'-ΣΤ' >

Σ. Άλοΐζου - Γ. Σακκά

Γεωγραφία Στερεάς Ελλάδος Γ' >
Γεωγραφία Πελοποννήσου Γ' >
Γεωγραφία Μακεδονίας Γ' >

Μ. Λιευδάκη - Σ. Άλοΐζου

Παλαιά Διαθήκη Γ' >
Καινή Διαθήκη Δ' >
Έγκλ. Ίστορία Ε' >
Λειτουργική και Κατήχηση ΣΤ' >
Άριθμητική και Προβλήματα Ε' >
Άριθμητική και Προβλήματα ΣΤ' >
Άριθμητική και Προβλ. Ε' >
Άριθμητική και Προβλ. Ε' >
Γεωμετρία Ε'-ΣΤ' >

Ε. Χατζηγιάννη - Σ. Άλοΐζου

Μαθηματα Χημείας Ε' >
Μαθηματα Χημείας ΣΤ' >
Μαθηματα Χημείας Ε'-ΣΤ' >

Γ. Σακκά

Μύθικα Χρόνια Γ' >
Ίστορικά Χρόνια Δ' >
Βυζαντινά Χρόνια Ε' >
Νεότερα Χρόνια ΣΤ' >
Γεωγραφία Ηπείρου Ε' >
Γεωγραφία Εύβοιης ΣΤ' >
Γεωμετρία Ε' >
Γεωμετρία ΣΤ' >
Σακκά - Πλάκαρη Ίστορία Ε' >
Σακκά - Πλάκαρη Ίστορία ΣΤ' >

Κ. Στεργιοπούλου - Γ. Σακκά

Άριθμητική και Προβλήματα Γ' τάξεως
Άριθμητική και Προβλήματα Δ' >
Άριθμητική και Προβλήματα Ε' >
Άριθμητική και Προβλήματα ΣΤ' >
Φυσ. Πειραματική Ε'-ΣΤ' >
Χημεία Ε'-ΣΤ' >
Πειραματική και Χημεία Ε' >
Πειραματική και Χημεία ΣΤ' >

Β. Παπαγεωργίου - Γ. Σακκά

Γεωγραφία Ελλάδος Γ'-Δ' >
Γραμματική Δημοτικής Γ'-Δ' >
Γραμματ. Καθαρευούσης Ε'-ΣΤ' >

Α. Γ. Καλογερούλου

Παλαιά Διαθήκη Γ' >
Καινή Διαθήκη Δ' >
Έκκλησιαστική Ίστορία Ε' >
Λειτουργική και Κατήχησις ΣΤ' >

Χαρ. Δημητράκοπούλου

Ποιήματα και Προσευχές Α'-ΣΤ' >
Παλαιά Διαθήκη Γ' >
Καινή Διαθήκη Δ' >
Έκκλησιαστική Ίστορία Ε' >
Λειτουργική και Κατήχησις ΣΤ' >
Ευαγγελικά Περιοποιά Ε'-ΣΤ' >

Δ. Ζήση

Γραμματική της Νεοελληνικής Γλώσσας Γ'-Δ' >

Σ. Παπαδάκη - Χ. Πάτση

Πατριδογνωσία Α' >
Πατριδογνωσία Β' >
Πατριδογνωσία Γ' >

Α. Βογιατζή

Διηγήσεις για τους Θεούς και Ήρωες Γ' >
Οι Άρχαίοι Έλληνες Δ' >

Ε. Καλλιτάκη

Γεωγραφία Κρήτης Γ'-Δ' >

Ο. Κοκκινάκη - Ε. Καλλιτάκη

Καινή Διαθήκη Δ' >
Ίστ. Άρχ. Ελλάδας Δ' >

Πάτση - Πλάσσα

Γραμματ. Καθαρευούσης Ε'-ΣΤ' >

Χ. Κακούλακη

Ζωολογία Γ'-Δ' >
Ζωολογία Ε'-ΣΤ' >
Φυτολογία Ε'-ΣΤ' >
Φυσική Ίστορία Ε' >
Φυσική Ίστορία ΣΤ' >

Ν. Αμπατζόγλου

Θεοί και Ήρωες Γ' >
Καινή Διαθήκη Δ' >

Στρατή Παπαδάκη

Γραμματική Δημοτικής Γ'-Δ' >
Άριστ. Γραμματικής Α'-ΣΤ' >

Π. Βαβουλέ

Για να μάθεις ορθογραφία. (Γραμματ. Δημοτικής) Δ'-ΣΤ' >

